No. 2112 Zaterdag 28 Juni 1924. 41ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St.Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Zaken en beginselen.

In „Nieuw Nederland" geeft Henri Hermans een artikel over de leidende ondernemingsbeginselen van Ford, die zeker de aandacht van zakenmenschen, maar ook van allen, die 't goed meenen met de samenleving verdient.

Ford zelf formuleert deze beginselen, met kracht verdedigd in bijna elk hoofdstuk van zijn boek, aldus:

1. Ge moet de toekomst niet vreezen en het verleden niet eeren. Wie de toekomst, de mislukking vreest, stelt grenzen aan eigen werkkring. Mislukking biedt gelegenheid, om opnieuw en beter te beginnen. Een eerste mislukking is geen schande; schande is de vrees voor mislukking. Het verleden is slechts in zooverre nuttig als het ons middelen en wegen wijst naar ontwikkeling.

2. Gij moet u niet bekommeren om de concurrentie. Wie een artikel het best kan vervaardigen, die moet het doen. De poging, om iemands afzetgebied af te stroopen, is criminaal, — criminaal omdat men daardoor uit winzucht de levensverhoudingen van zijne medemenschen tracht te drukken en de heerschappij van het geweld wil brengen op de plaats van de energie.

3. Gij zult het dienstbetoon plaatsen boven het streven naar winst. Zonder winst geen uitgroeiende onderneming. De winst [illegible] van natuur. Een goed bestuurde onderneming moet en zal voor goede diensten een goede winst afwerpen. De winst mag echter niet de grondslag, doch moet het resultaat van het dienstbetoon zijn.

4. Produceeren beteekent niet goedkoop inkoopen en duur verkoopen, maar de grondstoffen inkoopen tegen behoorlijken prijs en ze met de geringst mogelijke verhooging in een nuttig product te veranderen en leveren aan de verbruikers. Speculatie en oneerlijke handel staan dit doel in den weg.

Het op de derde plaats genoemde beginsel schijnt in de oogen van Ford wel het voornaamste. Hij komt er telkens op terug en het was hoofdmotief bij zijn strijd tegen de banken, tegen den verderfelijken invloed van den bankier en den couponnetjesknipper in de onderneming.

Dienen moet doel en uitgangspunt zijn. Dus niet produceeren om de winst maar om het nut voor de gemeenschap, dat hieruit voortvloeit. Niet echter zooals de socialisten dit opvatten. Deze willen den winstprikkel laten vervallen door de productie zelve aan de gemeenschap te brengen. Ford wil dit niet, omdat hierdoor juist de algemeene belangen geschaad zullen worden. Zijn beginsel van dienstbetoon stelt echter eveneens het maatschappelijk belang op den voorgrond.

Hoe dit met behoud van den winstprikkel te rijmen valt?

Ford verklaart dit aldus: „De zucht naar geld is het scherpste middel om geen geld te krijgen. Produceert men echter uit dienstbetoon, met het doel om behoeften te bevredigen, uit begrip van rechtvaardigheid, dan komt het geld vanzelf."

Ford redeneert b.v. niet: ik heb zooveel menschen in mijn dienst, doch omgekeerd, ik sta in den dienst van mijn personeel en van het publiek. Ik moet aan mijn personeel werk verschaffen, dat een behoorlijk bestaan oplevert en aan het publiek een product, dat nuttig is en waarde heeft.

Het minimumloon bedraagt in de onderneming van Ford 6 dollar of f 15 per dag, veel meer dan de vakvereenigingen kunnen eischen. De inrichting zijner fabrieken, de regeling van den arbeid is ook zóó, dat ieder werkman vanzelf komt op de plaats, waar hij, krachtens zijn bekwaamheden, thuis behoort, dus zich geleidelijk ook een hooger loon verwerven kan.

Het beginsel van dienstbetoon wordt verder ook ten opzichte van de verbruikers toegepast. Deze betalen niet meer dan noodzakelijk is, om goede loonen te kunnen betalen en een matige winst te maken. Het streven is om, door uitbreiding en intensiviteit van productie, tegelijk de prijzen te verminderen en de loonen zoowel als de winst, ofschoon per eenheid dalend, in totaal te doen stijgen.

Het is voorgekomen, dat aan het einde des jaars een vergissing in de prijscalculatie werd geconstateerd; de koopers van Ford-auto's hadden 50 dollar per auto te veel betaald. Zóó streng werd toen het leidend beginsel toegepast, dat ieder kooper het te veel betaalde terugontving.

De Openbare Behandeling van de Begrooting van 1925 in den Kolonialen Raad.

VII.

(Vervolg.)

Op onder-artikel 32. *Verwaarloosde kinderen* heeft de Heer A. G. STATIUS MULLER een amendement ingediend, strekkende om dezen post te verminderen met 3.650 fl. [illegible] STATIUS MULLER verkrijgt het woord en zegt, ter toelichting van het door hem op dit onderartikel voorgesteld amendement, dat dit amendement schijnbaar een vermindering beoogt, maar in werkelijkheid een vermeerdering van het krediet voor de verzorging van verwaarloosde kinderen beteekent.

Spreker brengt in herinnering, dat Z. Exc. den Minister van Koloniën op de begrooting van het loopend jaar dat krediet heeft verminderd en slechts op de verzorging van 70 kinderen heeft gerekend. Het Bestuur vraagt desniettegenstaande een krediet voor 100 kinderen, wat volgens spreker bij den Minister geen kans heeft. Spreker wil gelden voor 80 kinderen toestaan. Hij denkt, dat de Minister zich daarbij gemakkelijker zal kunnen neerleggen.

Spreker weet wel, dat er op het oogenblik iets meer dan 80 kinderen in de inrichting verzorgd worden, maar hij hoopt, dat die allen er over een jaar niet behoeven te zijn.

Spreker heeft alle waardeering voor het goede werk, dat in de hierbedoelde inrichting verricht wordt. Het is nuttig sociaal werk. Maar hij meent, dat niet alles wat maar nuttig is, door het Gouvernement behoeft te worden betaald. In de inrichting zijn er reeds kinderen, die een ambacht hebben geleerd en die met stukwerk genoeg kunnen verdienen om hun onderhoud te bekostigen. Laat men dat doen, n.l. de kinderen, die reeds geld verdienen of kunnen verdienen, een deel der kosten van hun onderhoud zelf laten dragen. Dan komt men met het krediet voor 80 kinderen een heel eind.

De heer ZEPPENFELDT verkrijgt het woord en zegt: Mijnheer de Voorzitter. In de Memorie van Antwoord lees ik, dat het aantal kinderen in het St. Vincentiusgesticht 90 bedraagt. De geachte heer STATIUS MULLER wil dit aantal terugbrengen op 80.

Het gesticht zal dan verplicht zijn leerlingen naar huis te zenden. Ik zou willen vragen: Wat te doen met het rechterlijk bevel? Wat zal het Bestuur met deze kinderen doen? Zal het Bestuur dan niet voor deze kinderen hebben te zorgen?

Ik geloof toch, dat het een veel wijzer beleid is, ook voor de kinderen veel beter en ten slotte voor het Bestuur ook veel voordeeliger, het gesticht eenvoudig de gelegenheid te geven zijn taak ten volle te vervullen.

Men moet, meen ik, waar men het getal verwaarloosde kinderen, opgenomen in het St. Vincentius-gesticht wel wat buitensporig vindt, niet uit het oog verliezen, welk groot nut de maatschappij juist van die kinderen zal hebben, wanneer zij tot goed onderlegde ambachtslieden zullen zijn opgegroeid.

De verwaarloosde jeugd in goede banen leiden en een ambacht laten leeren is in ons aller belang en niet alleen in het belang van een bepaalde richting; immers er zijn in de kolonie niet veel goed onderlegde ambachtslieden.

Als men bovendien bedenkt, dat het doen opnemen van die kinderen in die inrichting geschiedt op voorstel van den Voogdijraad, die de zaak eerst grondig onderzoekt, en op rechterlijk bevel, dan meen ik, dat deze aangelegenheid in goede handen is en men niet moet kijken op een paar kinderen meer of minder.

De heer LANSBERG merkt op, dat als het Bestuur de zorg van alle kinderen, die met behoorlijk verzorgd worden, op zich zou moeten nemen, wel 40% van de kinderen van Curaçao in het gesticht zouden moeten worden opgenomen.

De heer ZEPPENFELDT. Neen, Mijnheer de Voorzitter dat gebeurt zoo maar niet, niet elk kind, waarvan de moeder lust gevoelt, om het in het gesticht te laten opnemen, wordt daarin opgenomen. De opname geschiedt op voorstel van den Voogdijraad en op gerechtelijk bevel. U als Secretaris en ik als lid van dien Raad weten, hoeveel moeite wij nemen om de zaak eerst ernstig te onderzoeken voordat wij een voorstel tot opname in het gesticht doen.

De heer Dr. GORSIRA, gemachtigde van den Gouverneur, verkrijgt het woord en zegt:

Mijnheer de Voorzitter! In de eerste plaats wil ik den dank van het Bestuur brengen aan het geachte lid, den heer Zeppenfeldt, voor de krachtdadige wijze, waarop hij den onderhavigen post heeft verdedigd. Het zal wel overtollig zijn te zeggen, dat ik mij gaarne aansluit bij zijn woorden.

De geachte voorsteller van het amendement stelde de zaak zóó voor, alsof door zijn amendement de post wordt verhoogd in plaats van verminderd, omdat wat hij op dezen post overlaat, meer is dan de Minister er voor dit jaar op gelaten heeft. Deze voorstelling is, zooals in het oog springt niet zuiver, want we zijn thans bezig aan de begrooting voor 1925 en niet voor 1924. In ieder geval is er hier verschil van opinie tusschen Zijne Excellentie den Minister en den Gouverneur en daarom heeft de Gouverneur mij opgedragen de aanneming van dit amendement te ontraden. Het gaat ten deze om de opheffing, de ontwikkeling der lagere bevolking. Kinderen, die thans zonder toezicht rondloopen en niemand hebben, die voor hen zorgt of er voor waken, dat zij behoorlijk gekleed en gevoed worden, naar school gaan, een ambacht leeren en van de straat worden gehouden — en dit is het criterium, dat bij de beoordeeling van verwaarloozing door alle rechters wordt gesteld — worden, eenmaal dat vanwege het Gouvernement voor hen wordt gezorgd en zij aan een vereeniging worden toevertrouwd, zoodanig groot gebracht, dat zij later als duren plicht leeren beseffen, dat zij voor hun familie moeten zorgen. Een plicht die thans maar al te zeer wordt verwaarloosd. De uitgaven van thans zijn derhalve feitelijke besparing voor later. Van avond is er veel en vol goede verwachting — en terecht — gesproken over de materieele vooruitgang van Curaçao. Dat de Raad dan niet door aanneming van het amendement de geestelijke vooruitgang al te zeer aan banden legge.

De heer STATIUS MULLER, replicerend, zegt: Mijnheer de Voorzitter! Het grootste bezwaar van het Bestuur tegen de vermindering van den thans in behandeling zijnden post was, dat de Rechter niet aan banden kon worden gelegd. Dit bezwaar schijnt vervallen te zijn, en m.i. terecht, want ik heb de zwaarwichtigheid van dat bezwaar nooit kunnen deelen. De betrekkelijke wet, de rechter en de verwaarloosde kinderen bestonden allen lang voor de hierbedoelde inrichting. Hoe deed men toen dan? Er was geen krediet op de begrooting, men onthield zich. Zoo zal men nu ook hebben rekening te houden met het beschikbaar krediet.

De opneming van onverzorgde kinderen in het meerbedoelde gesticht vind ik, ik heb 't reeds gezegd, nuttig en in het belang van de maatschappij, doch waar bezuiniging thans zooveel mogelijk moet worden betracht, moet men die in alle richtingen trachten te bereiken. In Nederland wordt ook op de uitgaven voor het onderwijs bezuinigd.

De heer Dr. Gorsira, gemachtigde van den Gouverneur, dupliceerend zegt:

Mijnheer de Voorzitter! Een vergelijking tusschen Nederland en Curaçao gaat ten deze in het geheel niet op. Immers däär wordt met handenvol gegeven voor de ontwikkeling der bevolking, die reeds op een hoog peil staat, däär kan dus in tijd van nood iets af.

Hier wordt eigenlijk maar een schijntje gegeven in vergelijking met wat noodig is om de bevolking op te heffen. Vermindering met een bedrag als voorgesteld mag dus niet geschieden.

De heer Muller neemt vast aan, dat de Minister ook het volgend jaar den post zal verminderen, doch dat is lang niet zeker; als de omstandigheden het niet gebiedend eischen, zal Z. Exc. het zeker niet doen. Laten we dus in het belang van het volk hopen, dat waar de Minister noodgedwongen en slechts als bezuinigingsmaatregel, de post verlaagd heeft, deze het volgend jaar ongewijzigd zal worden overgenomen.

De Voorzitter brengt het amendement van den heer Statius Muller om onderartikel 32 met f 3.650 te verminderen, in stemming, welk amendement verworpen wordt met 5 stemmen tegen twee stemmen voor.

Tegen stemmen de heeren Gorsira, Zeppenfeldt, Abrahamsz, Perret Gentil en Penso.

Vóór stemmen de heeren Statius Muller en de wnd. Voorzitter (de Heer Lansberg.)

Amendement van den Heer A. G. STATIUS MULLER om art. 71 (*studiebeurzen*) te verminderen met fl 7000.

Bij onderartikel 71 vraagt de heer STATIUS MULLER het woord en zegt, dat hij weinig gevoelt voor het systeem, dat met het toekennen van beurzen gevolgd wordt. Men vergeeft de beurzen te lichtvaardig, ook voor kinderen uit kringen, waarin de ouders zelven wel voor de opvoeding van hunne kinderen zorgen kunnen.

Volgens spreker komen voor het verkrijgen van den hier bedoelden bijstand alleen in aanmerking bepaald begaafde leerlingen van wie de ouders niet in staat zijn de kosten van verdere ontwikkeling, dan hier verkregen kan worden, te dragen. En men moet met heel enkele beurzen volstaan, want het gaat eigenlijk niet aan den enkeling te bevoordeelen ten koste van de gemeenschap. Verder meent spreker, dat tot dusver de resultaten van het beurzenstelsel niet erg schitterend genoemd kunnen worden.

Intusschen heeft spreker na het stellen van zijn amendement vernomen, dat het Gouvernement voor het komend jaar, tegevolge van gesloten overeenkomsten, reeds vastzit aan ongeveer het volle bedrag dat op deze begrooting gevraagd wordt. Aan contractueele verplichtingen nu wenscht spreker niet te tornen. Zijn de bekomen inlichtingen juist, dan zal hij zijn amendement intrekken.

De heer ZEPPENFELDT verkrijgt het woord en zegt: Mijnheer de Voorzitter. Bezuiniging en versobering in elken tak van dienst is zeer zeker door de tijdsomstandigheden geboden, maar dat mag geen reden zijn om een post te gaan besnoeien, die zeer in het belang van de kolonie is.

Naar mijne meening is het verleenen van studiebeurzen iets van zeer groot belang voor de kolonie, om die reden zal ik tegen het amendement stemmen.

De heer MEERDINK, gemachtigde van den Goeverneur, verkrijgt het woord en zegt:

Mijnheer de Voorzitter!

Namens het Bestuur sluit ik mij geheel aan bij hetgeen Van der Veen Zeppenfeldt over het nut van de studiebeurzen gezegd heeft. Omdat het Bestuur contracten met de jonge lieden en hun ouders heeft aangegaan, is het voorstel tot vermindering van dit artikel onaannemelijk.

Het is onmogelijk het onderwijs in dit gebiedsdeel zoodanige uitbreiding te geven; dat ieder hier zijn studie zal kunnen voltooien. Om aan de behoefte aan voortgezet onderwijs tegemoet te komen zijn in 1919 de studiebeurzen ingesteld. Het oorspronkelijk plan was, den post daarvoor op te voeren tot fl 25000. Nu moge dat onder de gegeven omstandigheden te veel zijn te achten, het bedrag, dat is uitgetrokken

voor 1924 en voor 1925 wordt aangevraagd, stelt het Bestuur in staat aan zijn verplichtingen te voldoen, het bedrag van f 7000,—, dat de geachte Voorsteller wil beschikbaar laten is voor 1925 en volgende jaren absoluut onvoldoende.

Ik heb hier de lijst van hen, die tot en met 1923 in het genot van een studiebeurs zijn gesteld. In 1924 moet voor deze 14 jongelieden worden uitgegeven f 13.100,—, bovendien moet uit het beschikbare bedrag worden gekweten de overtocht van een studiebeursgenietende in 1924 uit Nederland naar Curaçao. Geen der jongelieden zal in 1925 zijn of haar studie hebben voltooid, waarom voor dat jaar f 13.550,— noodig zal zijn.

Het meerdere is een gevolg van de wijziging in de studie van een der jongelieden, die van September 1924 af weer een geheel theoretische opleiding moet genieten en niet zooals gedeeltelijk in 1923 en 1924 in de praktijk werkzaam zal zijn, waardoor zijn loon de studiebeurs deed verminderen. Bovendien is gebleken, dat een der studiebeursgenietenden met het toegestane bedrag van f 800.— niet kan toekomen, de ouders het ontbrekende niet kunnen aanvullen, waarom in verband met den zeer goeden aanleg de beurs op f 1000 moet worden gebracht.

Mijnheer de Voorzitter. Ik vraag wat moet het Bestuur nu doen, als het beschikbare bedrag tot f 7000,— wordt gereduceerd? De studiebeurzen tot 50 % van het toegestane bedrag terugbrengen? Van sommigen de beurzen intrekken? Men vergete niet, dat door het contract, vóór het verleenen van de beurs aangegaan, de jongelieden zich voor den dienst van Curaçao verbinden. Wanneer men afgestudeerd is, moet men zes jaar de kolonie dienen. Moet nu ook die verbintenis nietig verklaard worden? Dan zou zeker het tot heden bestede geld grootendeels voor de kolonie verloren zijn.

Ik moet er ook nog op wijzen, dat er geen beurzen voor acht of negen jaar of nog langer toegestaan zijn. Voorloopig werden de beurzen voor drie of vier jaar verleend. Er zijn 6 beurzen voor onderwijzer. Mogelijk dat die door de wijzigingen in de opleiding en in de examenprogramma's nog met een jaar verlengd zullen moeten worden. Mocht verdere studie noodig zijn, dan zou bij gebleken geschiktheid voor hen in 1926 of 1927 uit artikel 73 geput kunnen worden.

Verder zijn er 4 beurzen voor technische opleiding. Als allen voortgaan op de wijze, als waarop zij thans de studie aanpakken, zullen zij in den loop van 1927 gereed zijn. Ten slotte zijn er nog 4 jongelieden, die een beurs voor 4 jaren genieten voor opleiding aan een hoogere burgerschool of gymnasium om daarna te studeeren twee in de geneeskunde en twee in de rechtswetenschappen. Na ommekomst van dezen termijn, voor één in 1926, voor drie in 1927 zal over de de verlenging der beurs voor de studie aan een universiteit worden beslist.

Voorts moge ik er nog aan toevoegen, dat telken jare uit de gegadigden de meest geschikten zijn gekozen, daar er steeds veel meer liefhebbers dan beurzen waren. Naast inlichtingen over aanleg en vorderingen is ook bericht ingewonnen over de gegoedheid van de ouders, niet alleen om daarnaar het bedrag van de beurs te bepalen, maar ook om zekerheid te hebben, dat het deel van de kosten, dat voor rekening van de ouders blijft, door dezen kan worden gedragen. Dit alles overeenkomstig de bepalingen van het K. B. 18 Juli 1919, Stbl. No. 499, P. B. No. 86, waarbij geen bepaald deel van de kosten genoemd wordt, dat voor de rekening van de ouders blijft, maar waarin wel bepalingen zijn opgenomen om de beurs te verhoogen of te verlagen, wanneer de gegoedheid van de ouders dat toelaat of noodig maakt of de studiebeursgenietende uit andere hoofde inkomsten zou verkrijgen.

Ik dring daarom nogmaals aan op handhaving van het uitgetrokken bedrag, en vertrouw, dat de heer Statius Muller, die zelf heeft verklaard, dat hij aan contractueelen verplichtingen niet wenscht te tornen, na de door mij verschafte inlichtingen zal besluiten zijn amendement terug te nemen.

De heer Statius Muller trekt zijn amendement. om onder artikel 71 met f 7000,— te verminderen, in.

Begrooting van Curaçao voor 1924 in de Eerste Kamer.

VOORLOOPIG VERSLAG.

Het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp heeft de navolgende uitkomsten gehad.

ALGEMEENE BESCHOUWINGEN.

Regeeringsbeleid. Economische toestand.

Men beschouwde het algemeen als een verheugend feit, dat de financieele vooruitzichten van deze overzeesche gewesten beter worden. Men wilde er echter op wijzen, dat dit gunstig verloop niet tot de gevolgtrekking mag leiden, dat ook voor Suriname betere uitkomsten zullen worden verkregen. De betrekkelijk verbeterde toestand der middelen in Curaçao spruit uit geheel andere bronnen voort, dan dat zij voor Suriname zouden kunnen gelden. Immers in Curaçao zijn de handelsondernemingen tot bloei gebracht door het vertrouwen, dat het kapitaal daarin stelt; daardoor wordt het welvaartspeil der kolonie verhoogd. Dit is met Suriname niet het geval, waar de bestaande cultuur- en andere ondernemingen wegens gebrek aan kapitaal, als gevolg van het vertrouwen, dat in de financieele wereld ten aanzien van dit gewest heerscht, niet tot bloei worden gebracht.

Eenige leden waren van oordeel, dat, nu Curaçao, hoofdeiland, in opbloei is, de tijd van straffe bezuiniging voorbij is en de noodige maatregelen tot bevordering van den welstand der ingezetenen thans niet meer behooren te worden uitgesteld. In de eerste plaats moet de Regeering trachten het arbeidersvraagstuk op te lossen, dat evenals voor Suriname, ook voor onze West-Indische eilanden eene levensquaestie is. De omvangrijke, tijdelijke emigratie van een groot deel der bevolking naar andere streken en eilanden van Amerika moet zoo veel mogelijk worden tegengegaan, terwijl de Regeering ernstig moet streven naar verbetering van de nog slechte hygiënische toestanden. Ook is de krachtige steun voor den kleinen landbouw noodig.

Intusschen blijft de Regeering voortgaan op den weg der bezuiniging wegens den slechten staat, waarin 's Lands financiën verkeeren. De administratie werkt naar het oordeel van enkele leden met onvoldoende krachten, omdat de ambtenaren te geringe tractementen ontvangen. Op hoognoodige uitgaven is geschrapt: op die voor de scholen, voor de wegen, voor de verwaarloosde kinderen, enz. Het subsidie is verminderd van f 1 329 000 in 1922 tot f 558 000 in 1924. De Gouverneur en de Koloniale Raad leggen zich eveneens toe op bezuiniging. Daarbij streven de laatste naar vermeerdering der inkomsten, meer door indirecte, dan door directe belastingen, hetgeen, naar het gevoelen der leden hier aan het woord, tegenover eene arme bevolking is af te keuren. De algemeene invoer, buiten dien ten behoeve van het petroleumbedrijf, daalde na 1920. Van de belangrijke inkomsten der Curaçaosche Petroleum Maatschappij wordt slechts een invoerrecht der producten geheven van 6 pct., terwijl in plaats daarvan eene heffing op de werkelijk gemaakte winst de voorkeur zoude verdienen. De bevolking in haar geheel is arm, wat zich weerspiegelt in de geringe opbrengst der inkomstenbelasting. De inkomsten van de Bovenwindsche eilanden met hun gering aantal bewoners kunnen, ook wegens gemis aan natuurlijke hulpbronnen, de bestuurskosten niet dekken.

De vraag rees echter, of geen bezuiniging mogelijk zoude zijn op de kosten van een bestuur, dat aan de leden, hier aan het woord, topzwaar voorkwam.

Muntstelsel.

In den Kolonialen Raad heeft de heer GORSIRA de vrees voor benadeeling van Curaçao door de waardevermindering van den gulden uitgesproken. Men vroeg, of diens beschouwingen wel juist zijn; de Directeur der Curaçaosche Bank was van eene andere meening. Wel heeft men de eenheid van het muntstelsel tusschen Curaçao en Nederland, doch men erkent niet wederkeerig het papieren betaalmiddel.

Smokkelhandel.

Gevraagd werd, of de smokkelhandel in sterken drank naar Amerika thans een einde heeft genomen?

Loodsgelden.

Er werd door enkele leden gewezen op de nieuwe verordening op de loodsgelden, welke ingrijpende veranderingen bracht, vooral ten bate van de *Curaçaosche Petroleum Maatschappij*. Reeds genoot deze sedert 1915 vrijdom van invoerrecht der te verwerken producten, van de benoodigde materialen en machinerieën en vrijdom van uitvoerrecht voor de verwerkte producten. Thans verkrijgt zij nog vrijdom van de betaling van loodsgelden, daar hare schepen worden beschouwd als „in de kolonie thuis behoorende". Ligt hierin niet opgesloten de bevoorrechting van een „vlag"?

Wel had men daarvoor van bestuurszijde een uitweg gevonden, door deze bevoorrechting niet te beschouwen als aan een vlag verleend, doch aan een „categorie van schepen". De Koloniale Raad kwam daartegen in verzet, maar veranderde van houding na een telegram van den Minister om de verordening niet af te kondigen. Gaarne vernam men den inhoud van dat telegram en den huidigen stand van zaken.

Scheepvaartverkeer tusschen de eilanden.

Sedert 1920 wijdt de Minister aan de bevordering der belangen der bovenwindsche eilanden zijne bijzondere aandacht, (Zie de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag uit de Tweede Kamer op de begrooting voor 1920), doch het verkeer blijft gebrekkig en veel geld werd en wordt daarbij vermorst. Men zoude gaarne vernemen, of er thans plannen zijn tot verbetering van den toestand.

Artikelen.

IIde AFDEELING.

Rechts- en politiewezen.

In de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs uit de Eerste Kamer betreffende de begrooting voor het dienstjaar 1921, zeide de Minister te vertrouwen en te verwachten, dat door de „eerlang" in te voeren reorganisatie van de politie, een korps zal worden verkregen, dat op voldoende wijze voor zijne taak zal berekend zijn.

Naar de mededeeling van den Minister in de Tweede Kamer (*Handelingen* 1923 | 24, bladz. 1808, 2de kolom) is die reorganisatie nog niet tot stand gekomen. Men meende, dat het thans tijd is, dat deze reorganisatie worde doorgevoerd.

In de toelichting tot de begrooting voor 1920 werd gewag gemaakt van een verschil van gevoelen tusschen den Gouverneur en den Kolonialen Raad over een van Gouvernementswege op te richten stichting voor verwaarloosde kinderen, terwijl er duizend gulden voor de verzorging van verwaarloosde meisjes zoude worden beschikbaar gesteld. Hoe staat het thans met een en ander?

IVde AFDEELING.

Geldelijk beheer.

Telegraafdienst.

Artikelen 45—49. Men klaagde over de slechte telegrafische verbinding van Nederland met Curaçao.

Vde AFDEELING.

Eeredienst, onderwijs en armenzorg.

Onderwijs.

Artikelen. 62—76. De Minister „streeft" naar verbetering van het onderwijs, zooals in de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag der Tweede Kamer betreffende deze begrooting wordt gezegd. De aandacht werd er op gevestigd, dat in den Kolonialen Raad Venezuela, waar het onderricht der kinderen aan dames-amateurs wordt overgelaten, als navolgenswaardig voorbeeld werd aangehaald. De leden, die deze aangelegenheid ter sprake brachten, waren van gevoelen, dat dusdanig onderricht alles te wenschen moet overlaten.

In de Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer betreffende de begrooting voor 1921 zeide de Minister de aandacht van den Gouverneur te zullen vestigen op de in het verslag vermelde wenschelijkheid om de schooluren zoodanig te regelen, dat het onderwijs niet tijdens de grootste hitte van den dag wordt gegeven. Men vroeg, of die regeling is ingevoerd.

VIde AFDEELING.

Landbouw.

De vraag rees bij enkele leden, of het niet wenschelijk is ter ondersteuning van den landbouw, die velen arbeid, voedsel en een, hoewel schamel, inkomen verschaft, een landbouwcrediet in het leven te roepen.

Hoedenvlechten.

Het werd betreurd, dat de leiding van het bedrijf was ontnomen aan den heer COHEN HENRIQUEZ, wiens groote verdiensten voor de bevordering van dezen tak van Nijverheid, die thans een der voornaamste bestaansmiddelen vormt voor een groot deel van de bevolking, niet mogen worden ontkend.

De vraag werd gedaan, of er nu steeds voldoende vlechtstroo is. Heeft de overweging, of het aan te bevelen is palmsoorten aan te planten (Memorie van Antwoord Eerste Kamer begrooting 1921) op een aan te koopen verlaten plantage in Suriname nog tot eenig resultaat geleid? Is in Suriname wel voldoende medewerking ondervonden?

Behoort het zoogenaamde *Paga-tera contract*, dat in de vergadering der Tweede Kamer van 14 November 1900 (*Handelingen* 1900|1901, bladz. 300) is behandeld, thans tot het verleden?

Veeteelt en krachtvoeder.

Is het plan-HELFRICH thans van de baan? Men zoude betreuren, als dit het geval mocht zijn. Men meende, dat al wordt er geen medewerking van de bevolking gevonden, men het toch moet doorzetten.

VIIde AFDEELING.

Openbare gezondheidsdienst.

In Willemstad komen veel prostitutie en geslachtsziekten voor. Gevraagd werd, of de verordening op de gedwongen verpleging welke in ieder geval noodig en nuttig is, bereids is ingevoerd. Zijn de resultaten der polikliniek goed?

Volgens de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag uit de Eerste Kamer betreffende de begrooting voor het dienstjaar zoude de Minister de Gouverneur inlichtingen verzoeken omtrent de vraag, of bij de bestrijding van de melaatschheid in de kolonie gebruik is of wordt gemaakt van de Dean-extracten der chaulmogra-olie, volgens de methode van Dr. MAC. DONALD. Men vroeg, welke resultaten dit verzoek heeft opgeleverd.

VIIIste AFDEELING.

Openbare Werken.

Wegen.

De wegen buiten de stad zijn ellendig; zij vereischen voortdurend herstel en zijn niet bestand tegen het verkeer der auto-trucks. Op de thans gevolgde wijze is het onderhoud zeer kostbaar en is er reden voor de vraag, of het niet meer rationeel en minder duur waren de wegen grondig te verbeteren.

Haven Willemstad.

Ofschoon, naar het oordeel van eenige leden, geen te hooge verwachtingen voor de toekomst moge worden gekoesterd, zoo moet men zich toch aanpassen aan gevoeld wordende behoeften. Zoo is het noodig om de ondiepten in het Schottegat te verwijderen en boeien in de haven te plaatsen.

Ook achtte men betere outilleering van de haven noodig, daar er blijkbaar geen voldoende reparatie-ateliers zijn en het door de schepen aan te schaffen water duur is; ook zijn de kaden in handen van particulieren, die hooge eischen stellen voor liggeld enz. Verbetering van den quarantainedienst is even noodzakelijk en het is wenschelijk, dat aan het rapport van Dr. DEN HOUTER gevolg wordt gegeven.

Bestaat er thans voldoende toezicht op de zeewaardigheid der schepen en op de toelating van schipper? Wordt steeds een onderzoek naar de oorzaak van scheepsrampen ingesteld?

Watervoorziening Willemstad.

Artikel 127. Voor deze aangelegenheid, welke reeds jaren hangende is, schijnt nu een plan te zijn opgemaakt, daar reeds — buiten den Kolonialen Raad om — aankoop van eene plantage heeft plaats gehad. Men verwachtte, dat thans met spoed de noodige werken zouden worden uitgevoerd.

Benedenwindsche eilanden.

Bonaire. Het uitroeien der bosschen voor het winnen van brandhout schijnt thans nagenoeg voltooid te zijn. De vlechthoedenindustrie verdient bij voortduring goede leiding en krachtigen steun van Regeeringswege.

Aruba. Het voornaamste middel van bestaan is hier de aloë-cultuur, waarvan behoorlijke prijzen door middel van coöperatie zooveel mogelijk moeten worden gehandhaafd. Ook kunnen meer inkomsten worden verkregen door de bereiding van aloïne volgens het procédé-GOUDSWAARD. Het fabriceeren van looi- en kleurstoffen werd in verband daarmede aanbevolen om den achteruitgang van dit eiland te remmen.

Men verwees verder naar een artikel in de *West-Indische Gids* van 1922 (bladz. 513) van P. A. EUWENS O. P., waarin het onderzoek naar paarlen wordt aanbevolen.

Bovenwindsche eilanden.

Men wenschte de aandacht te vestigen op de omstandigheid, dat de reeds zoo geringe bevolking der drie Bovenwindsche eilanden, namelijk 5439 inwoners, voortdurend achteruit gaat en de economische toestanden er jaarlijks slechter worden. Acht de Minister ingrijpen om daaraan paal en perk te stellen geen regeeringsplicht?

Kan de Regeering geen plannen beramen om op die eilanden het welvaartspeil te verheffen en de heerschende nooden te lenigen?

St. Eustatius. De vraag werd gedaan, welk bedrag aan gouvernementsvoorschotten door het faillissement van de Sisal-Cultuur-Maatschappij verloren zijn gegaan. De beste werkkrachten moeten thans dit en de andere kleine eilanden verlaten om elders hun brood te verdienen, want ook de katoencultuur gaf blijkbaar geen uitkomst.

Saba. De syphilis schijnt hier sterk te heerschen, het gebruik van minderwaardigen sterken drank toe te nemen en de bevolking van het vrijwel onbereikbare dorpje Mary-Point te degenereeren. Men meende te mogen vragen, of de Minister zijne bewering in zijne Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag der Eerste Kamer betreffende de begrooting voor het dienstjaar 1921, dat de behoefte aan verandering aldaar „uit niets is gebleken," handhaaft.

St. Martin. Is Philipsburg en de Simpsonsbaai thans van behoorlijk drinkwater voorzien?

Gevraagd werd, welke „de ontstellende mededeelingen omtrent de inrichting van de gevangenis" op dit eiland waren, waarvan in het Voorloopig Verslag der Tweede Kamer betreffende deze begrooting sprake was.

Nu op het einde van dit jaar de „Groote Concessie" afloopt, wenschte men gaarne te vernemen, welke maatregelen de Minister denkt te nemen, om de meer dan primitieve zoutbereiding door eene meer rationeele te vervangen.

Is het juist, dat er vaak zware arbeid van kinderen wordt geëischt?

Aldus vastgesteld den 22n Mei 1924.

Cramer, Verkouteren, Van Kol, Arntz, Heerkens Thijssen.

Uit de *Memorie van Antwoord* van den Minister van Koloniën op bovenstaand *Voorloopig Verslag* der rapporteurs der Eerste Kamer nemen wij reeds nu dat gedeelte over dat handelt over het *Muntstelsel.* De volgende week plaatsen wij het overige gedeelte van deze *Memorie van Antwoord.*

Muntstelsel.

Zooals is medegedeeld op bladz. 2 van de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag van de Tweede Kamer der Staten-Generaal betreffende het onderhavig wetsontwerp, werkt een hooge dollarkoers ongunstig in op den economischen toestand van Curaçao. Stijging van dien koers zal in den regel gepaard gaan met eene waardevermindering van den gulden. Doordat de handelaren in Curaçao alsdan voordeeliger zilvergeld kunnen laten komen dan wissels op Nederland trekken, zal de invoer van grove zilveren munt onder die omstandigheden in de kolonie toenemen en ten gevolge daarvan gevaar voor inflatie ontstaan.

De ondergeteekende is het in zoover eens met de in de vergaderingen van den Kolonialen Raad geleverde beschouwingen van den heer C. S. GORSIRA J. P. Ezn., welke op dezelfde overwegingen steunden als de bovenvermelde. Nochtans verkeert hij vooralsnog in twijfel omtrent de juistheid van het door dien heer aangeprezen verbod van invoer in de kolonie van zilveren munt. Een dergelijk invoerverbod zou den koers van den Nederlandschen gulden in Curaçao belangrijk kunnen doen dal[en] en uiteraard aanzienlijke schade ku[nnen] berokkenen aan belanghebbe[n]den, zooals het Koloniaal Gouverne[]ment, die wissels op Nederland pl[e]gen te trekken.

Als middel ter keering van e[en] eventueele depreciatie der teekenmu[nt] als gevolg van een teveel aan betaa[l]middelen komt naar de meening v[an] ondergeteekende ongetwijfeld in aa[n]merking vermindering van het ui[t]staand bedrag aan bankbiljetten d[er] Curaçaosche Bank door intrekking v[an] een deel dier biljetten, hetgeen d[a]ook bereids aan het Koloniaal Be[]stuur in overweging is gegeven.

Naar aanleiding van de opmerki[ng] in het Voorloopig Verslag, dat m[en] wel eenheid van muntstelsel tussche[n] Curaçao en Nederland heeft, doc[h] niet wederkeerig het papieren betaa[l]middel erkent, moge er op geweze[n] worden, dat bedoelde eenheid besta[at] in het gebruik van dezelfde *metale[n]* standaardmunten, doch geenszins b[e]hoeft mede te brengen het wede[r]keerig erkennen van *papieren* betaa[l]middelen.

Reactie.

Een nieuw, al is 't, natuurlijk wee[r] een oud, verschijnsel, doet zich i[n] verschillende landen en kringen voo[r]. Er komt een zekere afkeer van d[e] beschaving, zoodat men van een an[]ticultureele beweging zou kunne[n] spreken. Feitelijk is het Bolsjewism[e] ook een gevolg van teleurstelling i[n] de vruchten, welke de wetenschap[,] kunst en ontwikkeling der samenle[]ving hebben opgeleverd. Doch daar[]op kan tweeërlei reactie volgen: ee[n] ruwe, die in woede over de misluk[]king alles in elkaar trapt en een stille[,] welke zich mokkend terugtrekt va[n] „de wereld", om in een eigen klei[]nen kring zich op te sluiten, zic[h] zoo weinig mogelijk met al dat gedo[e] daarbuiten te bemoeien en vooral nie[t] aan politiek te doen, zelfs niet te wil[]len deelnemen aan het staatsbestuu[r]. Een dergelijk verschijnsel gaan w[e] thans naar 't schijnt ook weder be[]leven en het vormt een der elemente[n] van de algemeene strooming, di[e] nog geen bepaalden vorm of naa[m] heeft aangenomen, doch wier aan[]hangers misschien het best worde[n] aangeduid met den hier en daar op[]duikenden titel van malcontenten. N[u] is ontevredenheid altijd negatief, z[e] kan slechts afbreken, niet opbouwe[n] en als ze dit beproeft, komen er meest[] al zonderlinge producten voor de[n] dag, zoowel op 't gebied van allerle[i] kunst als op dat van sociale en en[]kele andere wetenschappen, totda[t] ook uit dezen kring eenige hooger[]willenden opstaan en werkelijk iet[s] goeds te voorschijn brengen, wat da[n] weer ongeveer het oude blijkt t[e] wezen, dat men had verlaten en verfoeid.

De eigenlijke fout in de redeneering, waarop ook deze stille revolutie van het anti-cultureele is gebouwd, berust in een verwarring van doel en middel, welke zoo vaak aanleiding tot dwalingen geeft. Alleen gaat he[t] hier in tegengestelde richting dan ge[]woonlijk het geval is. De beschaving, de wetenschap, de kunst, het geld en zooveel andere aardsche dingen zijn goede *middelen* om *hooger doel* te bereiken; zoodra zij zelve als *doel* worden beschouwd, vormen ze gevaarlijke afgoden, en het is helaas al te waar, dat zelfs vele Christenen dit gevaar niet schijnen te bespeuren.

Maar de anti-cultureelen gaan in hun vrees zóó ver, dat zij wat als *doel* niet deugt, ook als *middel* verwerpen.

De werkelijkheid van het leven echter dwingt hen telkens om inconsequent te zijn en zoo brengt deze kwaal haar eigen genezing.

Als waarschuwing, dat er iets niet in orde is, heeft ook dit koortsverschijnsel zijn nut.

—Men herinnert zich HÖLZ, den woesten revolutionnair, die een tijdlang Saksen onveilig maakte.

Welnu, de „*Vorwärts*" publiceert thans een soort biecht van dezen bekeerden communistischen apostel van het geweld als middel om de sociale toestanden te verbeteren.

Hölz vertelt daarin, hoe hij zich door eigen studie en niettegenstaande zijn gebrekkige opleiding op een dorpschool, van daglooner heeft opgewerkt tot technisch spoorwegbeambte. Met politiek bemoeide hij zich niet: zijn wereldbeschouwing was zuiver godsdienstig; zoowel te Dresden als te Berlijn was hij werkend lid van een christelijke vereeniging van jonge mannen. Den heelen oorlog maakte hij, hoewel hij een zwak gestel had, als vrijwilliger mede e[n]

steeds aan het front. Door de gebeurtenissen en ondervindingen van den oorlog werd hij geschokt in zijn godsdienstige overtuiging. Hij martelde zich tevergeefs het hoofd met de vraag, waarom al die duizenden en duizenden menschen, die elkaar niet kenden, niets met elkaar hadden uit te staan, elkaar op de wreedste wijze vermoordden. Nooit had hij de noodzakelijkheid daarvan ingezien. Slechts dit ééne was hem duidelijk geworden: als eenmaal een einde zou zijn gekomen aan dit moorden, zou het zijn plicht zijn mede te helpen, dat zulk een ongeluk niet opnieuw over de menschheid zou komen. Over de wijze echter, waarop dat zou moeten geschieden, tastte hij in het duister. Eerst na de Novemberrevolutie, toen hij voeling kreeg met politieke stroomingen en denkbeelden, was hij gaan gelooven, dat de oorzaken van den oorlog en de sociale ellende te vinden waren in de ongelijke verdeeling van het bezit. Nooit heeft hij gedacht aan de stoffelijke en ideëele „gelijkstelling" van de menschen, maar wel was hij tot de overtuiging gekomen, dat de eene mensch niet mocht leven van den arbeid van anderen als ware het zijn eigen arbeid. En hij hield zich toentertijd overtuigd, dat slechts het krachtige optreden van een aantal vastberaden mannen, door dezelfde idealen bezield, voldoende zou zijn om alle overige onderdrukten en menschenvrienden aan hun zijde te krijgen.

Hölz verklaart ten slotte, dat hij reeds vóór zijn aanhouding had ingezien, dat hij zich vergist had in de werkelijkheid. Thans weet hij, dat het niet voldoende is van goeden wille te zijn om de sociale misstanden uit de wereld te helpen, maar dat daartoe in de eerste plaats noodig is kennis en begrip van den economischen en politieken samenhang in de maatschappij.

—De bevoorrechting van de staatsschool is in Frankrijk tot het uiterste gedreven. De bijzondere school is niet eens erkend. Tijdens de vorige wetgevende periode hadden de katholieken voor de school-evenredige een zeer krachtige actie gevoerd en de houding der Fransche Kamer onderging wijziging in de goede richting.

Het sectarisme van radicalen en socialisten dreigt thans weer met verdubbelde kracht op te steken en wat te verwachten is, blijkt wel uit de mentaliteit van Herriot, den burgemeester van Lyon, nu minister-president.

Herriot heeft nooit opgehouden voor de zoogenaam *école unique* te ijveren, de uniforme eenige staatsschool, laïcistische natuurlijk, waardoor het kind aan de ouders zal worden ontnomen om de staatsopkweeking te ondergaan. Bij het voorstel om 52 leerlingen der stadsschool elk jaar door middel van beurzen naar het middelbaar onderwijs te zenden heeft hij zijn opinie aldus toegelicht: „Ik heb den grondslag willen leggen voor de „eenige school". Het secondair programma der revolutie is nict meer geëerbiedigd. Er is geen ware democratie, zoolang er geen doormenging der standen plaats heeft, zoolang het arme kind niet kan opgevoed worden als het rijke. Men moet erkennen, dat het onderwijs, zooals het thans gegeven wordt, een klasse onderwijs is. Wij willen dus terugkeeren tot de ideeën der mannen van 1789".

Het onderrecht, de hoogere belangen der ziel, bestaan natuurlijk niet voor Herriot.

Berichten uit de Kolonie.

De Eerw. Zuster M. Ferdinanda.

Morgen op het feest van HH. Apostelen Petrus en Paulus herdenkt de Eerw. Zuster M. Ferdinanda in het St. Elizabeth's Gasthuis den dag van haar zilveren professiefeest.

Al die jaren was Zuster Ferdinanda ondanks haar zwakke gezondheid of wel bij de zieken werkzaam of belast met huiselijken arbeid in het St. Elisabeth's Gasthuis. Zij heeft haar krachten niet gespaard. Welk werk haar ook werd opgedragen heeft zij steeds alles met dezelfde voorkeur en ijver verricht. God spare haar nog vele jaren en sterke haar krachten en gezondheid, opdat zij nog veel verdiensten moge vergaderen in den dienst van den lijdenden medemensch.

Zuster Ferdinanda (in de wereld Mejuffr. Adela Aalders) werd geboren te Kralendijk Bonaire 29 Mei 1879, trad in de Congregatie der gasthuiszusters te Curaçao 29 Maart 1897, deed haar religieuze beloften 29 Juni 1899.

Wij bieden de eenvoudige religieuze onze hartelijke gelukwenschen aan.

Welkom.

Met het S.S. *Stuyvesant* zijn Donderdagmorgen hier aangekomen de Ed. Achtbare Heer Mr. D. Ruland met familie, het nieuwe lid van het Hof van Justitie alhier, ook de Heer Jozef Ellis en familie. Hartelijk welkom.

Frater M. Wilbertus. ✠

Na een ongesteldheid van acht dagen, die zich geheel niet ernstig liet aanzien, overleed Zondagmorgen ten 3 uur vrij onverwacht, de Eerw. Frater Wilbertus, onderwijzer van de beide laatste leerjaren van de Muloschool in het St. Thomas College. Zoowel om zijn minzaam en aangenaam karakter als zijn degelijk onderwijs was hij zeer bemind bij de leerlingen en beteekent dit sterfgeval voor het St. Thomas College een groot verlies, te meer omdat fr. Wilbertus pas 25 jaar oud en eerst 1½ jaar hier in de missie werkzaam was.

Frater Wilbertus (in de wereld G. F. A. A. Brokken,) werd geboren te Tilburg op 1 Mei 1899, trad in de Congregatie der Fraters aldaar op 18 April 1907, deed zijn religieuze geloften 15 Augustus 1921, kwam hier te Curaçao aan 18 December 1922.

Aan de Eerw. Fraters en de geachte familie van den overledene betuigen wij onze oprechte deelneming.

R. I. P.

Eerw. Pater M. Dahlhaus.

Sinds Donderdag van de vorige week is de Eerw. Pater M. Dahlhaus opgenomen in het St. Elisabeth's Gasthuis wegens verergering van zijn maagkwaal waaraan hij sinds vele jaren lijdende is. De zieke lijdt zeer veel pijn doch met geduld. Zondagmorgen werden hem de HH. Sacramenten der stervenden toegediend. Sinds meer dan een week kan hij nagenoeg geen voedsel meer tot zich nemen. Wij bevelen den zieke bijzonder in de gebeden der geloovigen aan.

Ontvangen

van de firma S. E. L. Maduro & Sons de nieuwe tijdtafel Julio-September van de stoomschepen van de Red-D-line.

— Van de *Vereeniging voor Handel en Nijverheid* in Suriname een brochure:

De Economische Toestand van Suriname in 1923.

Drenkeling.

Zondag morgen vroeg werd bij de Westwerf in de haven het lijk drijvend gevonden van een vreemdeling, dat weldra bleek te zijn van den Heer C. H. Shoobridge, Menager of the trafics van de *Leyland-line* van Liverpool. Eerst Zaterdagmorgen was deze heer met het stoomschip *Philadelphian* van dezelfde lijn hier aangekomen en had dien geheelen dag met de firmanten S. E. L. Maduro & Sons, agenten dezer stoomvaartlijn alhier, belangrijke conferenties gehad. Hoogstwaarschijnlijk is hij dien avond, toen hij zich aan boord van de *Philadelphian* wilde begeven, die bij *Motet* lag vastgemeerd, door de duisternis misleid van den wal geloopen en verdronken.

In het St. Elisabeth's Gasthuis hadden de lijkplechtigheden plaats, welke verricht werden door den Rev. C. Purcell Hendrich, een Anglicaansche geestelijke, die zich juist toevallig op Curaçao bevond.

Dat is reeds de derde drenkeling dit jaar in de maand Juni.

Regen.

Woensdagmorgen vielen er weer enkele heel korte maar flinke regenbuitjes, die weer een beetje water in de regenbakken en wat verfrissching voor boomen en planten gebracht hebben.

Ook heden Zaterdagmorgen viel er een prachtige regen.

DANKBETUIGING.

Voor de vele blijken von belangstelling, ondervonden bij het overlijden van onzen dierbaren Confrater

Frater M. Wilbertus

betuigen wij onzen hartelijken dank.

Namens de Fraters v. h. St. Thomas-College.

Frater M. Hermenigild, Directeur.

Een oud bekende.

Met het SS. *Prins der Nederlanden* kwam gisteren hier via Suriname uit Nederland aan Dr. J. P. Evertsz, die de reis als scheepsdokter meemaakt.

Wij heeten den algemeen geachten Medicus van harte welkom op zijn geboortegrond en wenschen hem een paar aangename dagen te midden van zijn familie en oud-bekenden.

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Mei 1924 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
	Aantal	Inhoud in M³. Bruto	Netto	Aantal	Inhoud in M³. Bruto	Netto
Maand Mei 1924	127	36.789	33.747	137	770.243	431.123
Vorige maanden	470	123.018	111.531	535	3.353.572	1.926.587
Totaal	597	159.807	145.278	672	4.123.815	2.357.710

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en de visscherij.

Officieele Berichten.

Aan den Gouvernements-geneeskundige van St. Eustatius N. P. Liles is buiten bezwaar van de koloniale kas een jaar verlof verleend; en de Gouvernements-geneeskundige J. Benesch is tijdelijk belast met den dienst op St. Eustatius.

De R. K. Geestelijke van den 2den rang Th. A. Lamers is in activiteit hersteld.

Aan den schrijver op St. Martin, W. Nisbet is veertien dagen verlof verleend.

Aan den heer A. C. Henriquez is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van de feestcommissie voor den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin en als zoodanig is benoemd de heer Q. L. Rigaud.

Aan den hoofdagent van politie W. M. Koenen is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Een nieuw geologisch onderzoek (? ?)

Met het SS. *Stuyvesant* kwam Woensdag avond hier aan: Professor J.A. Grutterink, Hoogleeraar aan de Polytechnische Hoogeschool van Delft. Met hem kwamen ook mee de Ingenieur A. van Everdingen en de boormeester J. van Meyeren.

Zooals men weet, is Professor J. A. Grutterink voor onze kolonie geen onbekende: In 1911 kwam ZHG. hier om samen met den mijningenieur G. Duijfjes de verzamelde geologische gegevens omtrent de phosphaatmijnen van Sta Barbara te verwerken, de waarde van de mijn te bepalen en een exploitatieplan op te maken, hetgeen toen den gerechtelijken verkoop van Sta Barbara op 5 November 1912 ten gevolge had.

Bij geruchte vernamen wij, dat de komst van Prof. Grutterink c. s. het gevolg is van een geheime opdracht. Of dit een onderzoek naar delfstoffen of bodemonderzoek naar water betreft, of deze opdracht gegeven is door het Gouvernement of door een particuliere onderneming en waar en op welke terreinen dit onderzoek zal plaats vinden, kunnen wij voorshands nog niet meedeelen.

Wij heeten deze Heeren hartelijk welkom en wenschen hun een schitterend succes.

St. Martin.

De onvermoeide Heer J. C. Waymouth is opnieuw begonnen een courant voor St. Martin uit te geven. Het is een miniatuur uitgave en is getiteld: *New Life.*

De inhoud is in hoofdzaak van godsdienstigen aard.

— Men hoopt op St. Martin algemeen, dat de *Virginia* uitsluitend zal bestemd blijven voor den dienst tusschen de drie Bovenwindsche Eilanden en St. Thomas, en niet telkens voor een reis naar Curaçao gerequireerd zal worden.

— A. s. Maandag zal het *SS. Baralt* een reis maken via Porto Rico (?) naar St. Martin.

Een mooie reisgelegenheid, die niet dikwijls voorkomt.

De West-Indische Gids.

Inhoud van afl. 2 — Juni 1924.

Geschiedenis van de cacao-cultuur in Suriname, door A. Reyne.

Godsdienst, zeden en gebruiken der boschnegers, door J. Junker.

Boekbespreking door Jhr. L. C. van Panhuys.

Oudste uitvoer van Cacao uit Suriname, door Dr. H. D. Benjamins.

Roland Bonaparte ✠.

Bibliographie.

Raadszitting van den 23 Juli.

Van de drie ontwerpen die ingekomen zijn, werden twee naar de afdeeling verzonden en een *Ontwerp tot wijziging en aanvulling van art. 75 van het Reglement van Krijgstucht voor de Kolonie Curaçao,"* dadelijk in behandeling genomen en z. h. s. aangenomen.

Het ontwerp, houdende vaststelling van bepalingen betreffende *opium en andere verdoovende middelen* wordt op verzoek van Z. Exc. den Gouverneur aangehouden.

Als commissie voor verzoekschriften werden gekozen de heeren de Veer Abrahams, Penso en Zeppenfeldt

Gevallen.

Maandagmorgen reed een truck, hoog volgeladen met zakken dividivi in het benedendistrict naar de stad. Boven op de zakken zat een man van Groot St. Martha. Waarschijnlijk bij een schok over den ongelijken weg is die man van de truck plat op zijn rug op den weg neergevallen en heeft daarbij een halswervel gebroken, waardoor zijn geheele lichaam verlamd werd. Hij is ter verpleging in het St. Elisabeths Gasthuis opgenomen.

Scheepvaartbeweging.

Uit de schepenslijst in dit nummer over de afgeloopen maand Mei blijkt, dat er 137 stoomschepen in die maand binnen kwamen met een netto inhoudsmaat van 431.123 M3. Vergelijkt men daarmee dezelfde lijst van de maand Mei van het vorig jaar, dan vindt men dat toen 139 stoomschepen met een netto inhoud van 347.718 M3 onze haven binnen liepen. Dit jaar dus nog 2 stoomers minder, welk verschil echter ruimschoots vergoed wordt door den veel grooteren tonnenmaat die in de afgeloopen maand nog 83.405 M3 netto méér bedroeg. Een bewijs dus, dat schepen van grooter tonnenmaat onze haven bezochten.

Phosphaat.

Het Duitsche S.S. *Mimi Horn* komende van Sta. Marta (Colombia) kwam 10 Juni te New port en heeft daar een lading phosphaatzure kalk ingenomen groot 2.743.200 K.G. en is na in de haven gebunkerd te hebben naar Limham vertrokken.

— Het Duitsche S.S. *Venus* komende van Porto Rico nam te New Port op 15 Juni een lading phosphaatzure kalk in groot 3.149.600 K.G. en is den 19 Juni naar Aalborg vertrokken.

Plechtige Lijkdienst.

A.s. Maandag is het juist een Jaar geleden, dat Juan C. Gomez, Vice-president van Venezuela op laaghartige wijze te Caracas vermoord werd. In geheel Venezuela worden op dien dag voor de zielrust van den beminden overleden Vice-president plechtige lijkdiensten in de kerken opgedragen. Ook de Heer Horacio E. Leyba, Venezolaansch consul alhier, heeft geheel Corps consulaire, alle Venezolanen en vereerders van den overledene te dezer stede opgeroepen tot bijwoning van een plechtige Requiemmis in de St. Annakerk alhier op Maandag a.s. 's morgens ten 7 uur.